De Geschillenkamer

Samenvatting
Oordeel 2026-3 van 27/01/2026
Zaak 2025-0018

Geschillenkamer is niet bevoegd om klacht te beoordelen over het weigeren van een licentie voor voorleessoftware aan een leerling die huisonderwijs volgt

Situatie

De indiener van de klacht is de vader van een meisje van 10 jaar dat huisonderwijs volgt. Zij heeft een immuniteitsstoornis en een complexe leerstoornis, met onder meer dyslexie. De indiener van de klacht meent dat het Departement Onderwijs en Vorming discrimineert door een licentie voor voorleessoftware alleen toe te kennen aan leerlingen uit het erkend onderwijs, en niet aan leerlingen die noodgedwongen huisonderwijs volgen, zoals zijn dochter.

Volgens het Departement Onderwijs en Vorming moet zij als bestuurlijke overheid de decreten naleven. Aangezien de decreetgever alleen voorleessoftware voor het erkend onderwijs financiert en subsidieert, kan het Departement Onderwijs en Vorming daarvan niet afwijken.

Beoordeling door de Geschillenkamer

De Geschillenkamer is bevoegd om op niet-bindende wijze te beoordelen of er sprake is van een discriminatie in de zin van het Gelijkekansendecreet. Een klacht die niet gaat over een discriminatie zoals bedoeld in dit decreet is niet ontvankelijk.

Uit artikel 21 van het Gelijkekansendecreet volgt dat wanneer een minder gunstige behandeling rechtstreeks voortvloeit uit een decreet of krachtens een decreet, er geen discriminatie in de zin van het Gelijkekansendecreet kan worden vastgesteld. De Geschillenkamer is dus niet bevoegd om zich uit te spreken over beweerde discriminaties die voortvloeien uit een decreet of de bijhorende uitvoeringsbesluiten.

Het Decreet Basisonderwijs voorziet alleen in financiering of subsidiëring voor scholen die erkend zijn. Huisonderwijs is geen vorm van erkend onderwijs. Diezelfde keuze van de decreetgever is terug te vinden in het subsidiebesluit dat van toepassing is op de vzw die de licenties voor de voorleessoftware toekent aan leerlingen. Onder “leerling” wordt in het subsidiebesluit verstaan: “leerling van het gewoon of buitengewoon lager of secundair erkend onderwijs die nuttig gebruik kan maken van de voorleessoftware”. De beperking in het subsidiebesluit tot leerlingen uit het erkend onderwijs is slechts een bevestiging van de decretale keuze om uitsluitend erkende scholen te financieren of te subsidiëren. De dochter van de indiener van de klacht is geen leerling van het erkend onderwijs.

Omdat het verschil in behandeling waarover de klacht gaat rechtstreeks volgt uit of krachtens een decreet, is de Geschillenkamer niet bevoegd om zich uit te spreken over de klacht.

Oordeel

De Geschillenkamer is volgens artikel 14 van het VMRI-decreet niet bevoegd om te oordelen over de klacht.

De Geschillenkamer is een onafhankelijk orgaan van het Vlaams Mensenrechteninstituut. Ze buigt zich over discriminatieklachten en oordeelt of er sprake is van discriminatie. Deze samenvatting bindt de Geschillenkamer niet. Het oordeel is te vinden op vlaamsmensenrechteninstituut.be/geschillenkamer/oordelen.

Perscontact: Stijn Smet 0485 82 32 95 | Dorien Geeroms 02 553 29 35
E-mail: geschillenkamer@vmri.be